

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 42365-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט דב פולוק

קובלים

חגי כהן

נגד

נאשמים

1. זהבה אפריאט
2. חננאל כהן

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

בפני מונחת בקשת הנאשמת 1, זהבה אפריאט, גרושתו של הקובל, ובקשת הנאשם 2, חננאל כהן, בן משפחת הקובל אשר היה כבן בית בבית הקובל והנאשמת, בטרם הגירושין ומתוקף תפקידו מקורב לבכירים בישוב, לדחיית הקובלנה על הסף ולחיוב הקובל בהוצאות. ביום 16.1.2022 התקבל הסכם גירושין בין הקובל לנאשמת 2, בבית הדין הרבני, אשר קיבל תוקף של פסק דין.

כנגד הנאשמים 1 ו-2 הוגשו ארבעה קובלנות.

הקובלנה הראשונה – בה מואשמים הנאשמים בביצוע העבירות הבאות:

עבירה של פרסום לשון הרע, בהתאם לסעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

ועבירה של פגיעה בפרטיות הזולת, בהתאם לסעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").

לטענת הקובל, ביום 20.1.2022, הוא זומן לתחנת משטרת בנימין בחשד לביצוע עבירות של איומים, פגיעה בפרטיות תקיפה סתם ובעילה שלא בהסכמה כלפי הנאשמת 1. הנאשמת 1 טענה בתלונתה שמדובר באירוע שאירע ביום בו הגיע הקובל לאסוף את חפציו, יום לאחר קבלת פסק הדין של הגירושין. הקובל נחקר במשטרה.

הקובל סובר כי התלונה נבעה מכך שנאשמת 1 לא הייתה מרוצה מפסק הדין שניתן לה וזאת על אף שניתן מתוקף הסכם בין הצדדים. כמו כן, הוא מצייך כי נאשם 2 הוא שלחף על הנאשמת 1 להגיש את התלונה כנגדו. כן, מוסיף הקובל, כי נאשם 1 מסר בעת החקירה במשטרה, פרטים על יחסיהם האינטימיים של הקובל והנאשמת 1. הקובל הגיש בקשה לסגירת התיק במשטרה ויחידת התביעות סגרה את התלונה בעילה של "אין להשיב לאשמה".

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 42365-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 הקובל סובר כי במעשים אלו פעלו הנאשמים בדרך של פרסום כנגד הקובל במטרה לפגוע בו
2 ולהשפילו. כמו כן, הוא סובר, כי בכך פעלו הנאשמים בדרך של מסירת גרסה על חייהם האינטימיים
3 של הקובל והנאשמת 1.
4
5

הקובלנה השנייה-

6 בה מואשמים הנאשמים בביצוע העבירה הבאה – עבירה של פרסום לשון הרע, בהתאם לסעיף 6
7 לחוק איסור לשון הרע.
8

9 לטענת הקובל, הרקע הוא קיומה של וועדה לצורך בירור מצבה של ביתו הקטינה אשר עזבה את
10 לימודיה ועברה לעבוד יחד עם הנאשמת 2. זאת, ללא ידיעתו והסכמתו של הקובל. הוועדה התקיימה
11 ביום 10.7.2022.

12 כחודש ימים לאחר מכן, פנתה הנאשמת פעם נוספת לתחנת המשטרה לצורך הגשת תלונה כנגד
13 הקובל בחשד כי הקובל ביצע כנגד הנאשמת 1 עבירת מין בעת שהייתם בוועדה. גם תלונה זו נמחקה
14 בהמשך.

15 במקביל לכך פנתה הנאשמת 1 לבית המשפט לענייני משפחה לבקשת צו הגנה לפי סעיף 3 לחוק
16 למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991. בבקשתה ציינה הנאשמת 1 כי כנגד הקובל נפתח תיק
17 פלילי במשטרה ותיק נוסף נמצא בטיפול הפרקליטות. בדיון במעמד צד אחד הנאשמת 1 העידה על
18 מקרה תקיפה שארע, לכאורה בעת שהתקיימה הוועדה האמורה. עוד טענה נאשמת 1 באשר למקרה
19 נוסף שאירע כשבוע לאחר מכן בו הקובל הטריד אותה בכך שחסם אותה עם רכבו, קילל אותה
20 במילים גסות ושלח מיילים הפוגעים בשמה הטוב.

21 בדיון שהתקיים בעקבות כך, בבית המשפט לענייני משפחה, במעמד הצדדים, הכחיש הקובל את
22 טענות הנאשמת. בית המשפט לענייני משפחה נענה לבקשת הקובל, וצו ההגנה שניתן במעמד צד
23 אחד בוטל.

24 לטענת הקובל מעשייה של הנאשמת 1 פגעו בו בכך שטרם התבררו הדברים התקבלה בקשת צו הגנה
25 במעמד צד אחד, הקובל נאלץ לתת "דין וחשבון" לסובבים אותו באשר לסיבת הרחקתו והדברים
26 הופצו. הוא סובר שמעשייה של הנאשמת 1 נעשו מתוך מטרה לפגוע בשמו הטוב, לבזותו ולשמו
27 ללעג.
28

קובלנה שלישית –

29 בקובלנה זו מואשמים הנאשמים בביצוע עבירה של פגיעה בפרטיות הזולת, בהתאם לסעיף 5 לחוק
30 הגנת הפרטיות.
31

32 לטענת הקובל, בחודש אוגוסט 2022 הגיעה נאשמת 1 לביתו של הקובל בליווי משטרת, בחלוף שנה
33 וחצי מיום שעזבה את הבית. זאת לאחר שהגיעה במספר הזדמנויות שונות ללא ידיעת הקובל
34 ולקחה מהבית חפצים בשווי 150,000 ש"ח, תוך התעלמות מפסיקת בית הדין לענייני משפחה.

35 רק לאחר שהקובל יצר קשר עם בא כוחו ושוחח עם השוטר שהגיע עם נאשמת 1, והסביר לו כי
36 דבריה של נאשמת 1 אינם נכונים וכי מדובר בביתו הפרטי, הוציא השוטר את נאשמת 1 מביתו של
37 הקובל.

38 הקובל סובר כי גם במקרה זה פעלה הנאשמת 1 בכוונת זדון ופגעה בפרטיותו של הקובל.
39

קובלנה רביעית-

40 בה מואשמים הנאשמים בביצוע עבירה של פרסום לשון הרע, בהתאם לסעיף 6 לחוק איסור לשון
41 הרע.
42

43 לטענת הקובל, בחודש ספטמבר 2022 הגיע הקובל לבית המשפט לענייני משפחה עם כתב תביעה
44 בשל טענה של ניכור הורי, כנגד הנאשמת 1. הקובל מצייין שנאשמת 1 המשיכה בהוצאת שם רע כנגד
45 הקובל, במטרה להטעות ולהשחיר את פניו של הקובל מול הערכאה השיפוטיות על ידי מסירת מידע
46 כוזב בפניה. הנאשמת 1 העלתה חשדות למעשים חמורים אותם ביצע, לכאורה, הקובל ובגינת הגישה
47 תלונות במשטרה כאשר בסופו של יום תלונות ותיקים אלו נסגרו מחוסר אשמה.
48
49

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 42365-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 בכך, סובר הקובל, שנאשמת 1 פעלה במטרה להשפיל, לבזות ולפגוע בשמו הטוב, בפרנסתו ובקשריו
2 בקהילה, כאשר היא מוסרת מידע כוזב ושיקרי ביודעין, במטרה להטעות רשות שיפוטית.
3

טענות הנאשמת 1 בבקשתה:

4
5 בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 2.4.2024 הנאשמת 1 מבקשת מבית המשפט לדחות את
6 הקובלנה על הסף ולחייב את הקובל בהוצאות ובשכר טרחת עו"ד בתוספת מע"מ בגין ההוצאות
7 הרבות ועוגמת הנפש שנגרמו לה, לטענתה.
8

9 הנאשמת 1 סוברת שהקובלנה הוגשה בשל כוונת נקמה של הקובל כלפיה. לטענתה, מרגע שהנאשמת
10 1 והקובל התגרשו הוא מציק לה ומטריד אותה בכל דרך אפשרית זאת באמצעות תלונות שווא
11 במטרה, בקשות ותביעות קנטרניות ושקרניות. הקובל מציג בכתב הקובלנה מצגי שווא בדויים
12 בהם הוא פועל בחוסר תום לב ומסתיר עובדות בדבר התנהגותו כלפי הנאשמת 1 כשהוא מגיש
13 תביעות רבות בבית המשפט לענייני משפחה בעניין ניכור הורי, כשלטענת הנאשמת 1 הוא עצמו נוהג
14 בניכור כלפי ילדיו. כן פנה הקובל גם לבית הדין הרבני כשהוא מגיש תביעת נוספת בטענה לניכור
15 הורי. אולם גם בית הדין הרבני דחה את תביעתו על הסף, וקבע משמורת מלאה של הנאשמת על
16 בנם הקטן.

17 הנאשמת 2 מציינת כי בעקבות זאת נדרשה על ידי בית המשפט להשתתף בהדרכת הורים, שבהתאם
18 לתסקיר שהתקבל שם הודגש כי הקובל הוא זה שמנכר את ילדיו.

19 הנאשמת 1 מציינת כי הקובל גרר את הנאשמים לדיונים שהוא אינו מגיע אליהם, משבש את
20 הוראות בית המשפט ואת סדרי הדין. בכך גרם הקובל לנאשמת 1 לנזקים ולהוצאות.

21 בהתאם לכך, מבקשת הנאשמת 1 את השבת ההוצאות הבאות:

22 50,000 ₪ בצירוף מע"מ כדין בגין שכר טרחת עו"ד,

23 300 ₪ בגין אובדן ימי עבודה בהם נדרשה הנאשמת 1 להתייצב ל-3 דיונים,

24 250 ₪ עבור שליחויות,

25 900 ₪ עבור הוצאות דלק בגין נסיעות לשלושה דיונים,

26 900 ₪ בגין הוצאות דלק עבור הנסיעה לשלושה דיונים

27 בסה"כ 52,350 ₪.

28 הנאשמת 1 מבקשת מבית המשפט לחייב את התובע בהוצאות המפורטות בצירוף מע"מ ובתוספת
29 ריבית והצמדה מיום הגשת הקובלנה ועד מועד התשלום בפועל.
30
31

טענות הנאשם 2 בבקשתו:

32 גם הנאשם 2 מבקש מבית המשפט לבטל את הקובלנה, ולחייב את הקובל להשיב לו את שכר טרחת
33 עו"ד וההוצאות שנגרמו לו בגין הליך זה.
34

35 שכן, לטענתו, הקובל הגיש את הקובלנה במטרה להשיג השיגים בהליכי משפט אחרים, להפעיל לחץ
36 על עדים בחקירות שהתנהלו בעניינו ולסחוט כספים שאינם מגיעים לו. כל זאת בדרך של שיבוש
37 הליכי חקירה והליכי משפט.

38 עוד, טען הנאשם 2, כי הקובל מנהל כנגדו תובענת אזרחית נוספת באותו עניין, בת.א. 17672-09-
39 22, המתנהל בפני כבי' השופטת בנקי, בעניין חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.

40 בהתאם לכך, מבקש הנאשם 2 את השבת ההוצאות הבאות:

41 40,000 ₪ בתוספת מע"מ בגין שכ"ט עו"ד ששילם הנאשם 2 עד כה בגין ההליך.

42 3000 ₪ בגין אובדן 3 ימי עבודה להם נדרש הנאשם 2 להתייצב פעם אחר ל-3 דיוני סרק

43 200 ₪ בגין הוצאות נוספות ששילם עד כה הנאשם 2 בגין ההליך.

44 בסך הכול 43,200 ₪ בתוספת מע"מ וריבית והצמדה כחוק עד התשלום בפועל.
45

טענות הקובל בתגובתו לבקשות הנאשמים:

46 לטענת הקובל, הקובלנה הוגשה לאחר שניתן אישור של פרקליט מחוז ירושלים לפיו, לאור
47 הנסיבות, הקובל יכול לנהל את הליך הקובלנה בבית המשפט באופן עצמאי בפני בית המשפט.

48 הקובל, מצייין שהוגשו תלונות כוזבות והודעות שקר על ידי הנאשמים ונפתחו תיקים במטרה.
49 אולם לדידו, הקובלנה אינה מתייחסת לעצם מסירת המידע לידי המשטרה או לעצם הגשת התלונה,
50

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 42365-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 אלא לכך שהנאשמים פעלו בדרך של פרסום כנגד הקובל וזאת במטרה לפגוע, לבזות ולהשפיל אותו.
2 כך גם באשר לנאשם 2 שפעל בדרך של פגיעה בפרטיותו של הקובל באמצעות מסירת גרסה על חייהם
3 האינטימיים של הקובל והנאשמת 1.
4 הקובל מדגיש כי התלונות והתיקים שנפתחו כנגדו נסגרו מן הטעם של "חוסר אשמה". חלק
5 מהתיקים נגזו על ידי המשטרה, דבר המעיד כי מטרת הנאשמים הייתה לפגוע בזדון ובחוסר תום
6 לב בקובל.

7
8 עוד מציין הנאשם כי עצם עיכובו של הקובל מספר פעמים על ידי משטרת ישראל, לעיתים מול ילדיו
9 ושכניו, מעצרו ושחרורו בתנאי שחרור, וההוצאות הרבות להן נדרש עקב תלונות הכזב שהוגשו
10 כנגדו, מהווים עילה בפני עצמה לבירור הקובלנה ומיצוי הדין עם הנאשמים.
11 לטענתו, הנאשמים, בכל הדיונים, לא נתנו מענה לכתב האישום וכל התעסקות שלהם הייתה
12 בבקשות להוצאות. לפיכך, סובר הקובל כי יש לדחות את בקשת הנאשמים ולהותיר את הקובלנה
13 על כנה.
14
15

דין והכרעה:

16 בארבעת הקובלנות שהוגשו מואשמים הנאשמים בביצוע שתי עבירות.
17 עבירה של פרסום לשון הרע, בהתאם לאמור בסעיף 6 לחוק איסור לשון הרע לפיו:
18 לשון הרע מהי

19
20 1.

21 לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-
22 (1)

23 להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבזו או ללעג מצדם;
24 (2)

25 לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
26 (3)

27 לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
28 [\(תיקון מס' 9 תש"ע-2009](#)

29
30 (4)

31 לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;
32 [\(תיקון מס' 8 תשס"ח-2007](#)

33
34 בסעיף זה-

35 [\(תיקון מס' 8 תשס"ח-2007](#)

36
37 "אדם – יחיד או תאגיד;
38 [\(תיקון מס' 8 תשס"ח-2007](#)

39 ...

40 פרסום מהו

41 2(א)

42 פרסום, לעניין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי
43 אחר.

44 2(ב)

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 42365-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות–
2 (1)
- 3 אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
4 (2)
- 5 אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.
6 דרכי הבעת לשון הרע
7 3.
- 8 אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה
9 משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה.
- 10
11
12 סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע קובע כי:
13 המפרסם לשון הרע, בכוונה לפגוע, לשני בני-אדם או יותר זולת הנפגע, דינו – מאסר שנה אחת.
14 ועבירה של פגיעה בפרטיות הזולת בהתאם לאמור בסעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות לפיו:
15 2.
16
- 17 פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:
18 (1)
- 19 בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;
20 (2)
- 21 האזנה האסורה על פי חוק;
22 (3)
- 23 צילום אדם כשהוא ברשות היחיד;
24 (4)
- 25 פרסום תצלום של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;
26 [\(תיקון מס' 11\) תשע"א-2011](#)
27
28 4.(א)
- 29 פרסום תצלום של נפגע ברבים שצולם בזמן הפגיעה או סמוך לאחריה באופן שניתן לזהותו ובנסיבות שבהן
30 עלול הפרסום להביאו במבוכה, למעט פרסום תצלום בלא שהיות בין רגע הצילום לרגע השידור בפועל
31 שאינו חורג מהסביר באותן נסיבות; לעניין זה", נפגע – "מי שסבל מפגיעה גופנית או נפשית עקב אירוע
32 פתאומי ושפגיעתו ניכרת לעין;
33 [\(תיקון מס' 9\) תשס"ז-2007](#)
34
35 (5)
- 36 העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב,
37 והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לעניין זה", כתב – "
38 לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;
39 (6)
- 40 שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;
41 (7)
- 42 הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייניו הפרטיים של אדם;

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 42365-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 (8)
2 הפרה של חובת סודיות לגבי ענייני הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע;
3 (9)
4 שימוש בידיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;
5 (10)
6 פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או; (9)
7 [\(תיקון מס' 8\) תשס"ו-2005](#)
8
9 (11)
10 פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו
11 ברשות היחיד.
12
13
14 סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי:
15 הפוגע במזיד בפרטיות זולתו, באחת הדרכים האמורות בסעיף 2(1), (3) עד (7) ו-(9) עד (11), דינו –
16 מאסר 5 שנים.
17
18 על פני הדברים, מדובר בעבירות בגינן ניתן להגיש קובלנה פלילית (ראו: תוספת שנייה
19 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, וסעיף 8 לחוק איסור לשון הרע).
20
21
22 בשלב זה של הדיון, טרם התקיים הליך הוכחות, אין באפשרותו של בית המשפט להכריע האם
23 התלונות שהוגשו על ידי הנאשמים והפניות לערכאות משקפות את ההרגשה הסובייקטיבית של
24 הנאשמת 2 אשר חשה מאוימת ממעשי הקובל. באופן בו פעלה בתום לב, ועומדת לה ההגנה משפטית
25 בשל כך. משכך, על פניו, אין בטיעון זה כדי להצדיק את ביטול הקובלנה.
26
27 אולם, עלינו לבחון אם גם בהינתן שהנאשמים לא פעלו בתום לב, עובדות כתב הקובלנה המתארים
28 את מעשיהם מהווים עבירה פלילית. זאת כאשר על העבירה המתוארת בכתב הקובלנה להיות
29 עבירה שניתן על פי חוק לבררה במסגרת קובלנה פלילית.
30 נציין תחילה שבקובלנה פלילית עלינו להביא בחשבון שעסקינן באישום פלילי שהוגש שלא במסגרת
31 הליך פלילי רגיל. בהליך הפלילי חלים על רשויות התביעה כללים של מנהל תקין. כפועל יוצא מכך,
32 כאשר נדונה השאלה האם להגיש כתב אישום במקרה הנבחן, עליהן להביא בחשבון את כלל
33 השיקולים בהם הפגיעה העלולה להיגרם לנאשם מול האינטרס הציבורי שבקיום ההליך. בשונה
34 מכך, במסגרת קובלנה הפלילית אדם פרטי הוא שיוזם ומוביל את ההליך. מה שעלול להביא למצב
35 בו לא ישקלו שיקולים ציבוריים, והקובלנה הפלילית תנוצל כבמה לפתרון סכסוכים אישיים בין
36 הצדדים.
37 בקובלנה הראשונה, השנייה והרביעית מואשמים הנאשמים בביצוע עבירה בהתאם לסעיף 6 לחוק
38 איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 9818/01-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

ברע"פ 9818/01 ביטון ואח' נ' סולטן ואח', פ"ד נט(6) 554 נאמר-

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

ברע"פ 9818/01 שמעון ביטון נ' ציון סולטן ואח' (ניתן ביום 31.3.2005, על ידי השופטים ברק, מצא, חשין, טירקל, ביניש, ריבלין, פורקצ'יה, לוי ונאור) נכתב כי:

"הליך זה אמנם נושא מאפיינים של התדיינות... אך אין לשכוח שתכליתו הטלת אחריות פלילית בגין ביטוי פומבי. זהו כלי חמור ורציני, וכך יש להתייחס אליו. לא בכדי מגלה המשפט המשווה נטייה גוברת לצמצום הסנקציה הפלילית בגין לשון הרע, כאשר עיקר ההתדיינות בעניין זה מתנהלת במישור האזרחי תוך מתן אפשרות לפסוק פיצויים לדוגמה... ככלל, לא נועד ההליך הפלילי ליישוב יריבויות אישיות או לריצוי רגשי נקם".

".... הליך זה נושא אמנם מאפיינים של התדיינות אזרחית... אך אין לשכוח שתכליתו הטלת אחריות פלילית בגין ביטוי פומבי. זהו כלי חמור ורציני, וכך יש להתייחס אליו. לא בכדי מגלה המשפט המשווה נטייה גוברת לצמצום הסנקציה הפלילית בגין לשון הרע, כאשר עיקר ההתדיינות בעניין זה מתנהלת במישור האזרחי, תוך מתן אפשרות לפסוק פיצויים לדוגמא... ככלל, לא נועד ההליך הפלילי ליישוב יריבויות אישיות או לריצוי רגשי נקם".

בענייננו, כמו במקרה שנדון בפסק הדין, מדובר בקובלנה הנוגעת לסעיף 6 לחוק איסור לשון הרע. מרבית ההתדיינויות מכוח חוק זה מתנהלות בין אנשים פרטיים במסגרת הליך אזרחי, ורק מיעוטן מתבררות במסגרת הליך פלילי. גם רשויות התביעה נוהגות זהירות יתר בבואן להכריע בשאלה האם להגיש כתב אישום מכוח סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע. ההחלטה על העמדה לדין מתקבלת רק כאשר קיים אינטרס ציבורי מובהק המצדיק נקיטה בהליך פלילי.

על כך יש להוסיף שעיקר הטענה ללשון הרע בענייננו מתייחסת לא לפרסום בפני רבים, אף לא בפני אנשים פרטיים מעטים, אלא בפני מספר שוטרים אגב הגשת תלונה במשטרה. הטענה כי הלשון הרע הועבר לאנשים אחרים מלבד הנאשמים, מגישי התלונות, והשוטרים שטיפלו בהן, היא טענה שאינה מפורטת ומגובה באופן ממשי בציון העובדות הנטענות בקובלנה.

אין באמור כדי למנוע לחלוטין הגשת קובלנה פלילית בעבירת איסור לשון הרע בשל דברים שנאמרו במסגרת תלונה במשטרה. אולם נראה שיש לאפשר זאת רק במצבים חריגים בחומרתם. בעניין זה אני סובר שהקובלנות במקרה דנן אינן נכנסות לגדר מקרה חריג שכזה.

נוכח זאת, אף אם נניח שהטענות העובדתיות שבכתב הקובלנה היו מתבררות כנכונות, דהיינו, שהנאשמים הגישו את תלונותיהם במשטרה כנגד הקובל בחוסר תום לב, ספק אם מבחינת האינטרס הציבורי יש בכך כדי להצדיק בירור העניין במסגרת קובלנה פלילית.

מעבר לאמור, ובהמשך לאמור בהחלטת בית המשפט מיום 2.4.2024 כי:

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 42365-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 "בית המשפט הציג בפני ב"כ הקובל את הערותיו לגבי הקובלנה בכך שכול שמדובר בטענה
2 שהוגשו תלונות כוזבות, מדובר בעבירה לפי סעיף 243 לחוק העונשין...סעיף שאינו נכנס למסגרת
3 קובלנה. לעומת זאת, לכאורה יש לנאשמים הגנה לפי סעיף 15 לחוק למניעת לשון הרע..."
4

5 הרי שעיון בעובדות כתב הקובלנה מלמד, כי במהותו מדובר בכתב קובלנה, שעניינו טענות של הגשת
6 תלונות שווא, המהווה עבירה לפי סעיף 243 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להן: "חוק העונשין").
7 עבירה שאינה נכללת במסגרת העבירות בגינן ניתן להגיש קובלנה.
8

9
10 עבירות של הגשת תלונות שווא אינן ניתנות לבירור במסגרת קובלנה פלילית.

11
12 נראה כי אין זה נכון לאפשר ניהול קובלנה פלילית המייחסת לנאשמים עבירות לפי חוק
13 איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות כשמרכז הקובלנה והעובדות המפורטות בה, עניינן
14 טענות של הגשת תלונות שווא.
15

16
17 בקובלנה הראשונה והשלישית מואשמים הנאשמים גם בביצוע עבירה בהתאם לסעיף 5 לחוק הגנת
18 הפרטיות.

19 בחוק הגנת הפרטיות קיימות מספר הגנות. הגנות הקבועות בחוק קובעות כי:

20 18. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה
21 אחת מאלה:

22 (1) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק
23 איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965;

24 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:

25 ...

26 (ו) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4)
27 עד (11) לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965;

28
29 לעניין זה קובע סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע כי:

30 15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או
31 הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

32 ...

33 (8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה
34 התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות
35 המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בענין המשמש נושא
36 התלונה; ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום אחר של
37 התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה.

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 42365-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

1
2 על מנת שתחול ההגנה הקבועה בסעיף, על הנתבע להוכיח התקיימותם של שני תנאים מצטברים:
3
4 האחד, כי הפרסום נעשה בתום לב.
5 והשני, כי חלה במקרה הנדון, אחת החלופות המנויות בסעיף.

6 במקרה דנן, מלבד עניין תום הלב שטרם נדון, נראה כי עומדת לנאשמים גם החלופה המנויה בסעיף
7 (8)15 לחוק איסור לשון הרע.

8 מטרת ההגנה הקבועה בסעיף היא לאפשר לאדם להגיש תלונות לגורמים מוסמכים בלי חשש, היות
9 ויש במנגנון הגשת התלונות חשיבות ציבורית. זאת כפי שנקבע בע"א 788/79 אברהם ריימר נ' עיזבון
10 המנוח ברקו (דב) רייבר ז"ל [פורסם בנבו] (ניתן על ידי השופטים שמגר, ברק וכהן, ביום 23.7.1981)
11 לפיו:

12 "בקביעתה של הגנה זו ביקש המחוקק לקבוע איזון עדין בין השמירה על שמו הטוב של אדם לבין
13 הצורך לאפשר לבני הציבור להתלונן בפני המשטרה על עבירות שבוצעו, ובכך לעודד הבאתם של
14 עבריינים לדין, מבלי שהמתלוננים יעמדו בפני הסיכון של תביעה בגין לשון הרע. הצורך להבטיח
15 את האיזון האמור הוא הקובע את הדרך הראויה לפירושו של מושג תום הלב בסעיף (8)15 האמור.
16 נראה לי, כי עלינו לפרש את "תום הלב" בהקשרה של הגנה זו כמתייחס לאמונה של המפרסם
17 באמיתות הפרסום. אדם, המתלונן בפני המשטרה על עבירה שלפי אמונתו בוצעה על-ידי פלוני,
18 זכאי להגנת החוק, גם אם מסתבר, כי אמונתו מוטעית היא, שכן בנסיבות אלה ראוי הוא, כי
19 האינטרס הפרטי של הנפגע יפנה דרכו לאינטרס הציבורי, שאם לא כן יחששו בני הציבור להגיש
20 תלונות".

21
22 הגנה זו חלה רק על פרסום המהווה "תלונה".
23 בהגדרת "תלונה" לעניין זה כוללת הפסיקה שתי אפשרויות:
24 הראשונה, הגשת תלונה לממונה מכוח דין והשנייה, הגשת תלונה לרשות מוסמכת.
25

26 מעבר לאמור, עיון בקובלנה מעלה כי, על פניו, מעשיה של הנאשמת 1 המתוארים בקובלנה
27 השלישית תואמים יותר עבירה של הסגת גבול, אם בכלל, מאשר עבירה של "פגיעה בפרטיות" כפי
28 שהוגדרה "פגיעה" בפרטיות בחוק. כן, בשל סיפור הרקע של הגירושים בין הקובל לנאשמת 1, הרי
29 שהחשש כי התנהלות הקובל והנאשמת מונעים ממניעים של רגשות נקם בשל הסכסוך ביניהם הוא
30 ממשי.

31
32 נוכח כל האמור, הריני מורה על ביטול ארבעת הקובלנות שהגיש הקובל נגד הנאשמים.
33

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 42365-11-22 כהן נ' כהן ואח'

תיק חיצוני:

1 אני מחייב את הקובל לשלם לכל אחד מהנאשמים הוצאות משפט בסך של 3,000 ₪ (סה"כ 6,000
2 ₪)
3 הסכום ישולם עד ליום ד' שבט תשפ"ה, 2.2.25.
4 הדיון שנקבע ליום 12.12.24 בטל.
5 המזכירות תמציא את החלטתי לצדדים ותגנוז את התיק.

6

7

8

9

10

11

12

13

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ה, 07 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.

14

דב פולוק, שופט
דב פולוק

15
16